

Streptokokken te lijf met consequente prev

Varkenshouder Willy Wolfkamp paste tot drie jaar geleden standaard een antibioticumbehandeling tegen streptokokken toe bij de gespeende biggen. Toen ging de knop om en besloot hij om met een andere bedrijfsvoering de streptokokken te lijf te gaan.

De biggen worden al in het kraamhok bijgevoerd met droge melkpoeder. Na het spenen kunnen de biggen dit voer gemakkelijk opnemen uit ronde voerbakken midden in het hok.

Willy Wolfkamp heeft in Haarle 530 zeugen. Het bedrijf is gesloten, op andere locaties in Nederland en Duitsland staan de vleesvarkensstallen. Van oorsprong had Wolfkamp een gemengd bedrijf met koeien en varkens, maar 5 jaar geleden besloot hij om zich te specialiseren in de zeugen. Het melkquotum werd verkocht en de ligboxenstal werd verbouwd tot zeugenstal. Het bedrijf groeide door de aankoop van gelten van 200 naar ruim 500 zeugen. Vooral na het toevoegen van grotere groepen gelten, merkte Wolfkamp problemen in de koppel. In het bijzonder bij de gespeende biggen zag hij gewrichtsontsteking en verschijnselen van hersenvliesontsteking waardoor de dieren gingen 'fietsen'. Maar het meest duidelijke verschijnsel was de uitval van de dieren. "Soms was er met antibiotica nog wat te redden, maar gemiddeld gingen er 5 tot 6 biggen per week dood. Er waren ook weken bij met 10 dode biggen", vertelt Wolfkamp.

Dierdagdosering van 52

Wolfkamp wist, onder andere door sectieonderzoek, dat het streptokokken waren. Hij besloot volop te medicineren. "Ik heb eerst een bedrijfseigen vaccin gebruikt, maar die sloeg niet zo aan. Toen ben ik overgestapt op de standaardbehandeling en die sloeg goed aan. De dieren deden het goed. De voerkosten gingen omlaag, evenals de voederconversie. Maar je behandelt zó veel, dat ging toch wrikken. Ik zat op een dierdagdosering van 52. En toen dacht ik 'zo kan het niet langer'."

Markeren bij overleggen

Wolfkamp wilde van de standaardbehandeling af. Hij begon met een drastische verandering in zijn overlegbeleid. "Ik had al eerder het gevoel dat ik mijn overlegbeleid eens tegen het licht moest houden. Ook mijn medewerker zag dat het niet goed ging." Hij besloot om de dieren die hij overlegde te markeren met een stift. Toen bleek dat een big soms twee keer daags overgelegd werd. "Dat moest anders. We gingen streven naar een beleid van 'liever niet overleggen'. Zeugen houden in principe de eigen biggen ook al zijn dat er 15

ventieve aanpak

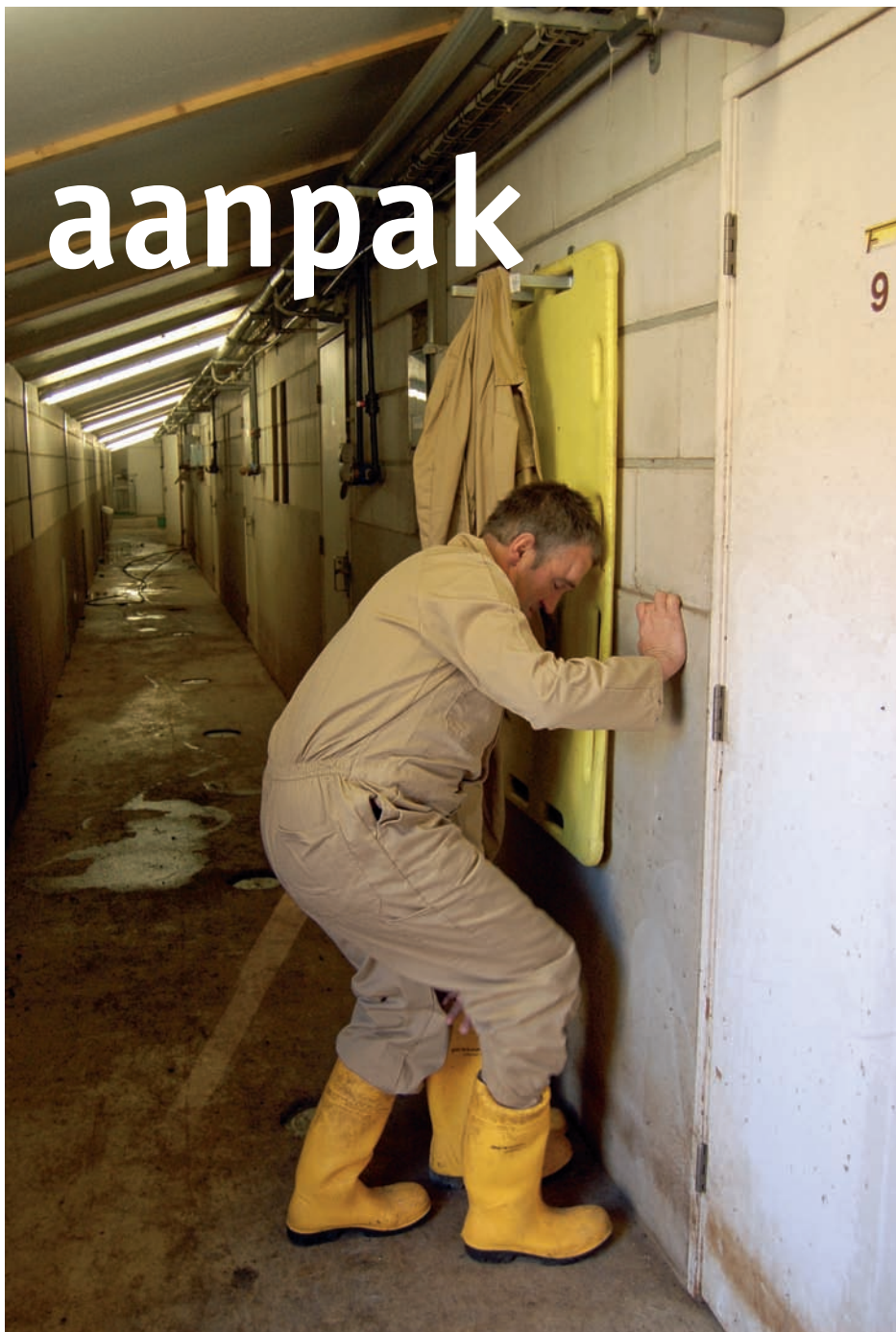
of 16. De biestvoorziening is na wat voeraanpassingen geen enkel probleem meer. Biggen die wel worden overgelegd gaan vaak met meerdere tegelijk naar een andere zeug zodat daar ook zo min mogelijk wordt gemengd. Van de 10 tomen blijven er nu 7 bij elkaar. Maar als je stopt met overleggen, moet je wel bijvoeren anders krijgen de biggen soms toch niet genoeg”.

Melkpoeder in droge vorm

Wolfkamp voert vanaf de tweede dag melk uit melkpoeder bij en hoe dichter de biggen bij de twaalfde dag komen, hoe meer van een speciaal meel voor het spenen hij hier aan toevoegt. Op de dertiende dag zet hij de biggen direct over op droog voer. Hij voert dan het speenmeel in droge vorm. “Ze kennen de smaak van dat spul al in opgeloste vorm, dus dit gaat eigenlijk heel goed. Ik ben geen brijmens. Dat wordt zo viezig. Ik voer ze het liever in droge vorm”, verklaart hij. Na het spenen krijgen de biggen water bijgevoerd in aparte bakken. Wolfkamp is daar nu 3 weken mee bezig en dat lijkt goed te gaan. “Als ze voldoende drinken, nemen ze volgens mij ook makkelijker voer op.”

Kleur per stal

Geleidelijk aan is de varkenshouder meer aanpassingen in zijn bedrijfsvoering gaan doen. Een volgend onderdeel van Wolfkamps ‘strijd tegen Streptokokken’, zoals hij het zelf noemt, is de aparte bedrijfskleding per stal.

Iedere stal heeft zijn eigen kleur. In de kraamstal zijn de overalls en laarzen rood, in de biggenstal geel.

Varkenshouder Willy Wolfkamp

Iedere stal en diercategorie heeft zijn eigen kleur laarzen en overalls. In de centrale gang van de biggenstal verruilt hij zijn blauwe overall en groene laarzen voor een zandkleurige overall en gele laarzen. Ondertussen zegt hij: “Dat steeds omkleden als je van de ene naar de andere stal gaat, houdt je wel langer in een stal. Je gaat niet meer voor ieder wissewasje naar een andere stal.” De werkplanning van Wolfkamp is hierdoor ook wat anders geworden. Hij werkt nu meer in blokken. “Mijn medewerker begint ’s ochtends linksom en ik rechtsom. Halverwege komen we elkaar dan tegen.”

Dierdagdosering nu 18

Wolfkamp gebruikt nu nagenoeg geen antibiotica meer, in ieder geval geen standaardbehandeling. Zijn dierdagdosering ligt nu op 18. Het was niet makkelijk om zomaar met de antibiotica te stoppen, heeft de varkenshouder ervaren. De groei van de dieren liep eerst terug en de voerkosten gingen omhoog, maar de medicijnkosten waren wel gelijk een stuk lager. Wolfkamp gebruikt nog af en toe ‘een hok vol’ als de dieren wat langer in het haar zijn of minder eten. “Want ook een varken heeft recht op antibioticum”, vindt hij.